

بررسی علل کاهش دید و نابینایی در دانش‌آموزان مدارس نابینایان شهر زنجان، زمستان ۷۷ - بهار ۷۸

دکتر آرمان فکری *، دکتر محمد مولائی **

خلاصه:

هدف: تعیین علل کاهش دید، نابینایی و ارزیابی علل قابل پیشگیری و درمان، تعیین حدت بینایی دانش‌آموزان مدارس نابینایان شهر زنجان.

روش کار: جمعیت مورد مطالعه شامل ۵۰ دانش‌آموز با سن ۵-۶ سال و شاغل به تحصیل در دو مدرسه نابینایان شهر زنجان بودند، انتخاب جمعیت بر اساس تعداد دانش‌آموز نابینای موجود در این دو مدرسه صورت گرفت. برای انجام مطالعه از برنامه پیشگیری از نابینایی سازمان بهداشت جهانی (WHO - PBL) بهره جسته و با استفاده از پرسشنامه تنظیمی این سازمان، مطالعه انجام شد. قسمتی از پرسشنامه در محل مدارس تکمیل گردید و قسمت دیگر که شامل معاینات بالینی بود، پس از انجام معاینات بالینی، توسط متخصص چشم در محل مطب تکمیل گردید.

نتایج: ۲۱ دانش‌آموز مذکر (۴۲٪) و ۲۹ دانش‌آموز مونث (۵۸٪) جامعه مورد مطالعه را تشکیل می‌دادند. ۹۰ درصد دانش‌آموزان بر اساس معیارهای WHO، نابینای شدید محسوب شده‌اند. در ۶۴ درصد دانش‌آموزان اختلال بینایی از بدو تولد وجود داشته است. دیستروپی شبکیه شایعترین علت اختلال دید با ۳۲ درصد بوده و میکروفتالموس با ۲۰ درصد و اسکار قرنیه با ۱۲ درصد در رده‌های بعدی قرار داشتند. شایعترین علت قابل پیشگیری فرعی اختلال دید آمبلیوپی با ۳۴ درصد بود.

نتیجه‌گیری: بیماری‌های ارثی، شایعترین علت نابینایی را در مدارس نابینایان شهر زنجان تشکیل می‌دادند.

واژه‌های کلیدی: نابینایان، دیستروپی شبکیه، میکروفتالموس، اسکار قرنیه، آمبلیوپی.

مقدمه:

یکی از مشکلات جوامع بشری وجود افراد کم بینا و نابینا است. شیوع عارضه را حداکثر ۳/۱ درصد گزارش کرده‌اند (۳). در صورت مراجعه فردی کم بینا ممکن

است برحسب علت آن اقدامات درمانی صورت گیرد ولی در مورد افراد نابینا اقدام درمانی خاصی ممکن

* متخصص چشم، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان زنجان.

** پزشک عمومی